

جزء هفتم

دشمنی سرسخت!

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾

سوره مائده، آیه ۸۲

یقیناً سرسخت‌ترین مردم را در کینه و
دشمنی نسبت به مؤمنان، یهودیان
و مشرکان خواهی یافت.

سُورَةُ الْمَلِكِ الْقَادِمَةِ

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ
 دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
 يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ
 لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ
 يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
 أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ
 خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا
 أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا
 مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾ *لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
 لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
 أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ
 ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى
 الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا
 مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَاكُفِّبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

تلاوت آیه

مدرسه حفظ

ابرهای سیاه و سنگین، هجوم می‌آورند به خورشید.
 می‌خواهند نور را بپوشانند و غافلند که نور ماندنی ست و آن‌ها هستند
 که درگذرند!
 خودشان را به آب و آتش می‌زنند، فواره‌های خون راه می‌اندازند، گنبد‌های
 آهنین می‌سازند،
 بمب‌های سنگ‌شکن می‌ریزند، که آدم و آدمیت را با هم بکشند.
 همان پیشوایانی که مردم را به آتش دعوت می‌کنند؛
 که جهانشان به اندازه همین دنیای پست کوچک است و از همین دنیای
 پست کوچک، هیچ ندارند، حتی زمینی!
 لکه‌هایی تاریک بر صفحه تاریخ که هیچ قلمی را یارای پاک کردنشان نیست.
 چون از قرن‌ها پیش‌تر نفرین شده‌اند؛ از قرن‌ها پیش‌تر دستانشان آلوده
 شده است به خون پیغمبران پاکی‌ها.
 همان‌ها که سرگردان‌اند در بیابان‌ها و پراکنده شده‌اند و هیچ‌وقت به
 سامان نخواهند رسید!
 خدایا، این قانون توست!

که هرآن کس که در زمین فساد و خونریزی به پا کند، نابود خواهد شد.
 چه نشانه‌ها که پیش چشم‌هایشان روشن شد و دل‌های کورشان ندید.
 همان خواب‌زده‌هایی که در هیچ روزی از تاریخ، بیدار نخواهند شد.
 دست‌هایشان بسته باد!
 همان‌ها که خیال می‌کردند دست‌های خدا بسته است.
 روزگارشان سیاه باد!
 همان‌ها که روزگار بهترین اولیای خدا را سیاه کرده‌اند.
 همان گرگ‌های در تاریکی که با پوستین گوسفند، به دلسوزی، پشت
 دوربین‌ها لبخند می‌زنند!
 همان گرگ‌ها که از صدای فریاد عدالت و حق، هراسناک‌اند!
 همان‌ها که تیغ‌های زهرآلود کینه‌هایشان، دل‌های پاک را نیش می‌زند.
 خارهای نفرت و دشمنی‌شان، در دل‌های سیاهشان ریشه کرده است.
 حسادت‌هایشان، بادهای سرگردان است که بیهوده بر دیوارهای استوار
 نیکی می‌کوبد.
 همان‌ها که دل‌هایشان در غلاف است؛ برای همیشه تاریخ.
 نفرین‌شدگانی برای تمام روزها!
 ای عدالت گسترِ مهربان!
 ای که لشکریان زمین و آسمان برای توست!
 دیگر پیدا کردن مسیرت دشوار نیست.
 هرکجا که یهود و مشرکان بایستند، ما مقابل آنیم.
 شمشیرهایمان آخته، دل‌هایمان پر کینه و اخم‌های انتقام‌مان سخت
 است برای دشمنانت!
 فریب لبخند‌های پرفریبشان را نخواهیم خورد؛
 فریب دست‌های دوستی‌شان را که از آن خون می‌چکد؛ خون کودکان و
 بی‌پناهان و مظلومان عالم.

ما مهربان‌ترینیم به دوست‌داران تو

و دشمن‌ترینیم برای دشمنانت!

که وعده تو صادق است:

«ای اهل ایمان! اگر خدا را یاری کنید، شما را یاری می‌کند و گام‌هایتان را

استوار می‌سازد!»

پیروزی قطعی است و فردا روشن!

سوژه‌های سخن

خاطره شهید

پویانمایی

پادکست صوتی

تبیین آیه